

ELŐHANG

Szép város Kolozsvár brummtatta brummtatta
Majd ott lakunk a Szamosnál brummtatta brummtatta
Jöjj hát, mért haboznál brummtatta brummtatta
Angyalkám gyere már brummtatta brummtatta
Nincs sorsom, szerencsém brummtatta brummtatta
Légy a takaros menyecském brummtatta brummtatta
A szőke Szamosnál brummtatta brummtatta
Kis fészkünk vár... brummtatta brummtatta
Az édes reménység brummtatta brummtatta
A havasokon fehérség brummtatta brummtatta
A bércek hegyén a zöld fenyőerdő vár brummtatta brummtatta
Szép város Kolozsvár brummtatta brummtatta
Majd ott lakunk a Szamosnál brummtatta brummtatta
Hol minden piros-fehér-zöldben jár brummtatta brummtatta
Az édes reménység brummtatta brummtatta
A havasokon fehérség brummtatta brummtatta
A bércek hegyén a zöld fenyőerdő vár brummtatta brummtatta
Szép város Kolozsvár brummtatta brummtatta
Majd ott lakunk a Szamosnál brummtatta brummtatta
Hol minden piros-sárga-kékben jár brummtatta brummtatta

LEVEGŐT!

Levegőt, levegőt, levegőt,
előbb tessék csak szépen fogat mosni,
levegőt, levegőt, levegőt,
előbb lássuk csak, jól fel vagy öltözve,
levegőt, levegőt, levegőt,
előbb edd meg szépen az uzsonnádat,
levegőt, levegőt, levegőt,
előbb végezd el szépen a házi feladatot,
levegőt, levegőt, levegőt,
előbb pucold ki szépen a cipődet,
levegőt, levegőt, levegőt,
csitt, egy hangot se, későre jár,
levegőt, levegőt, levegőt,
felébredsz a szomszédokat, aludj,
levegőt, levegőt, levegőt,
csend legyen, tőled még sokat várunk,
levegőt, levegőt, levegőt,
holnap, mára már elég volt,
levegőt, levegőt, levegőt,
előbb tanuld meg kívülről, szépen:
nem kérek levegőt,
nem kérek levegőt,
nem kérek levegőt!

RÉTEGMINTÁK

1.

Na látod ezek a várak
mind a mieink voltak –
szólt a Fehér Király

mi közöm hozzá
miért nem védtétek jobban
mondta a Fekete Király

igen ám csak tudod
a paloták is amiben laktok
toldotta meg a Fehér Király

nem jelentettetek akasztást
egyetlen palotakertből sem
válaszolta a Fekete Király

a krumplit ami termett
s a vacsoraasztalodon gőzölög
a mi parasztjaink ültették

most akkor a krumplit
sajnálod vagy a parasztjaidat
szólt amaz

iskolás gyermekeink táskájában
a ti könyveitek vannak
a ti fekete könyveitek

nocsak megint ti
akarjátok megmondani
milyen ruhába öltözzön a tanítónk

nézd csak ezen a sírkövön
a mi betűink állnak
miért van rajta a ti kokárdátok

nektek semmi se jó
az se jó ha kirekesztünk
az se jó ha elfogadunk benneteket

és a... és a... és az esernyőjavítóink
iparendélyét
miért vontátok vissza

rendben mától minden
esernyőjavítótok
békén munkálkodhat a birodalomban.

2.

Kopognak az árnyas verandán
s megkérdik: lakik-e
bábu a háznál

bábu-népszámlálás lesz
szükség van néhány adatra
hány centis a bábu
rongyból fából porcelánból csutkából készült-e
egyéből

vették kapták
maguk csinálták-e maguknak
vagy találták

van-e szériaszáma
esetleg valamilyen motorja
netán nemzetisége

a szám Á-val kezdődik-e vagy B-vel
a motor felhúzó-e vagy elektromos
nemzetisége ha van milyen

vitrinben van-e
a gyermek játszókosarában
avagy a padlásomok között

fűződik-e valamilyen emlékük hozzá
netán rossz vagy éppen kellemes
esetleg szokták-e másnak mutogatni

nem észleltek-e valami rendkívülit
valami szembeötlőt netán gyanúsat
a bábuval kapcsolatban

köszönöm
minden a lehető legnagyobb rendben
itt kell aláírni
igen mind a húsz példányon.

A veranda ajtaja becsukódik.

3.

Az aranycsinálás titka
benne volt minden nap
minden újságban

aszerint a recept szerint
bárki állíthatott elő aranyat
karátot nem mért senki

aranyat mindenki mert csinálni
karátot nem mert mérni senki

így hát a titok
recept lett tulajdonképpen
valami hamis közjővé nemesült

ezzel az arannyal fizettek mindenütt
főleg a szellemi szférában

mert a hentesek útkaparók rózsakertészek
cipészek és harangöntők társadalma
mely újságolvasással nem foglalkozott
továbbra is helyi piculában kérte a díját

ám a gazdasági élet
furcsa átalakuláson esett át
mennél több arany forgott
annál kevesebb lett a picula

de a picula-gyártás titkát
nem lehetett megtudni az újságokból
sőt piculahamisítókrol
volt alkalom olvashatni néha

így hát mindenkinek jobb volt
ha az aranyhoz igazítja magát

így lett az arany a korszak piculája
s a picula a korszak aranya
igazságos Mátyás király kőszemei előtt.

4.

Örökkön emléktáblák előtt
emléktáblák alatt
emléktáblákkal szemben élni

patikamérlegek aprócska
súlyaival a kezében
picit mintha így
picit mintha úgy
a nagy öregek némán
figyelték a méricskélést
az emléktáblák gravírlapjairól

néha feléjük lendítettük

kalapjainkat s máris
háttal fordítottunk nekik
szaladtunk tovább

nem volt jó érzés
sokáig nézni őket

és persze nem volt tanácsos sem
túl sokat állingálni
előttük kalaplevéve

meg aztán lehettek ők ott
bármilyen súlyosan

nekünk megvolt
a magunk méricskélvivalója
a nap minden percére

hisz mi másért hordtuk volna
állandóan magunkkal
a kis patikasúlyokat
huszonnégy órán át.

5.

Felmásztak a toronyba
s akkor ott mindenki szeme láttára
visszaállították az időt

az emberek lesunyttal képpel
fél szemmel a toronyóra sandítva
egy ideig még állingáltak ott

s mint aki nem lát jól
vagy nem hisz a szemének
többször összevetették

a karórájuk és a toronyóra
márusainak állását
s nem tudták mitévők legyenek

elfogadják-e a hitbéli úristen
friss üzenetét avagy éppenséggel
annak meggyalázásaként
értelmezzék a történeteket

mindenesetre az óráátállítók
a művelet elvégzése után
még leszóltak onnan a magasság
ólomkeretes ablakaiból

mindenki készüljön
nyugodtan a holnapi napra
mehetnek haza vacsorázni
csak máától kezdve figyelje
mindenki a pontos időt

ma már nem lesz több óráátállítás

csak figyelni az órát
és jó étvágyat mindenkinek.

Az anyátok istenit! – szólalt meg valaki
római számokkal pepecselve
a főtéri órasműhely hirtelen lezuhant
redőnye mögött.

6.

Nem volt az halálugrás
csak ácsingózás az után
hátha valakinek sikerül
végrehajtani

derekunkra kötöttük a kötelet
és nap mint nap
kis bukfeneket vetettünk
a földközébe

az első néhány sorozat
még vicces volt talán
eleinte még néző is került hozzá

aztán mikor már csak a család
hát kissé komikus lett a dolog
azaz hogy szégyellhető

de mást nem tehetünk
lélegzetvisszafojtva szorítottuk
a biztonsági kötelet és kis bukfeneket
vetettünk talajszinten

miközben fenn
az égbolt ijesztő trapézai alatt
ide-oda lengett
a szabadság kéklő anyala.

7.

Összetörni mindent

padlástól a pincéig
mindent összezúzni

a levesestányért az asztalon
a törvényhozók épületét
és a szobrot is a város felett

üvölni
üvölni

s nem hallgatni a szóra:

„Hát persze, jól van, kis barátom,
de majd csak akkor, ha én
megadom a jelt! Hiszen mégiscsak én vagyok
tagja az Akadémiának!”

Padlástól a pincéig
törjél össze mindent
zúzd szét asztalodon a levesestálat

de hagyd békén a szobrot a város felett
hagyd békén a törvényhozók épületét

ne üvölts

olvasd csak szorgalmasan
az Akadémia közlönyeit
gyere be bármikor hozzám
csak ne üvölts

nézz ki az ablakon hát nem látod
már az őrüzek paraszánál
fűtik fel mindenfele
az utolsó léghajókat.

8.

Az udvar mélyén
bábuk műhelye

az élet csonttalanítva
lesózva
kipotyolva

a bábuk átveszik
a gerincesek szerepét
beköltözik a létbe
a bábuk világa

társadalma

és minden bábu könyvet ír
igazi könyvet a bábu-létről
s e megírt könyvet a kezében
indul a indul a frontra

a példatárak duzzadnak
dagadnak hasznavehetetlen
vértelen ígétől

a bábuk seregestül
mennek a frontra
az udvarmélyi Ninivéből
az udvar mélyén
bábuk műhelye
besüt a nap

s készül a bábuk
fénylő vérpaddja
fénytelen forradalma.

9.

Amikor nem volt fűtés
beöltöztek dunyhákba paplanokba

amikor nem volt áram
világítottak gyertyával öngyújtóval

amikor nem volt benzin
ribizliborral hajtották meg az autót

amikor nem volt se hús se liszt
tintaleves s papírgaluska volt a menü

amikor minden egyéb híján voltak
órákon át bámulták a sötét képernyőket

amikor már nem volt nevetés
még mindig ott volt a sírás

és veresre tapsolták tenyerüket
a Magyar Színház Bátor nyúl című előadásán
(a román színházban a lepurașul îndrăzneț
című darabot adták)

azazhoggy
egy dunyhákba paplanokba öltözött

gyertyával öngyújtóval világító
ribizliboros autón közlekedő
tintalevest és papírgaluskát faló
sötét képernyőt bámuló
bátor nyulaknak veresre tapsolt tenyerű
síró és nevető társadalom és emberiség
képe rajzolódott ki elénk
minden olyan napon
amikor e sokféle hiány véletlenül
éppen egybeesett.

10.

Nézi a falat
az egyik házfalat a belvárosban
egy üres falat

elég volt
a falra oda kéne írni
hogyan elég volt

jó nagy betűkkel
hogyan látsszon fel az égig

az égieknek nem kellene betűk
a betűk a földieknek kellene
a földieknek nem meri odaírni

esetleg még szólnának
hogyan folytasd folytasd
írj tele minden üres falat

csak hát a remény
honnán annyi remény
ami ahhoz kell hogy az összes házfalat
teli lehessen írni úgy
mint egy siratófalat.

LEVÉL

Levél a tengerentúlról.
Levél a tengerentúlról.
Levél a tengerentúlról.
Levél a tengerentúlról.

LEVEGŐT!

Levegőt, levegőt, levegőt,
előbb tessék csak szépen fogat mosni,
levegőt, levegőt, levegőt,
előbb lássuk csak, jól fel vagy öltözve,
levegőt, levegőt, levegőt,

előbb edd meg szépen az uzsonnádat,
levegőt, levegőt, levegőt,
előbb végezd el szépen a házi feladatot,
levegőt, levegőt, levegőt,
előbb pucold ki szépen a cipődet,
levegőt, levegőt, levegőt,
csitt, egy hangot se, későre jár,
levegőt, levegőt, levegőt,
felébreszted a szomszédokat, aludj,
levegőt, levegőt, levegőt,
csend legyen, tőled még sokat várunk,
levegőt, levegőt, levegőt,
holnap, mára már elég volt,
levegőt, levegőt, levegőt,
előbb tanuld meg kívülről, szépen:
nem kérek levegőt,
nem kérek levegőt,
nem kérek levegőt!

VENDÉGSZÖVEGEK

R1

Sírtok, mi, sírtok!?
Úgy, hogy az Budapestig elhallatszik!
S onnan meg ki tudja, merre s meddig tovább!
De sírtok-e a mi nevünkben is?
Ott ülünk-e veletek a vonaton mi is,
amikor elszaladtok panaszkodni?
Panaszolkodtok-e a drága jó Pirián
szomszédok nevében is, aki
nem jelentett fel a szekuritátén,
mikor félrészegen mindenfélét
összehordtatok?
Sírtok, mi, sírtok!?
S közben táskaszám kapjátok
az illatos Fa-szappanokat, a kávé,
az illegálisan itt alvó barátaitoktól?
Azt hiszed, nem látom?
Piriának nem kell kávé?
Piriának nem kell szappan?
Pirián kap szappant valahonnan?
Kap valahonnan a világból?
Nem kap!
Tőletek kap, hogy hallgasson.
Sírtok, mi, sírtok?!
De amíg nem sírjátok ki
a Pirián könnyeit is,
addig csak a kávétokért sírtok,
meg a szappanokért.
Mit? Hogy az iskolátok?
De hiszen ott áll a sarkon!
Odajár az én gyermekem is.
A tietek is, meg az enyém is.
S ez olyan nagy baj?
Ezért kell Budapestre futkosni?
Mert nem akartok velünk egy iskolába járni?
Én is szívesen járatnám a gyerekeket Bukarestben.
Hát bírom én azt? Nem bírom.
Pedig látod, a szappanodat, a kávédat
el se fogyasztottam.
Szétosztottam itt-ott,
tudod te jól,
a hivatalokban.
Én hova menjek sírni?
Bukarestbe? Na, ne kacagtass!

Hallgass, amíg jó dolgod van.
Olyan jó pont, mint nekem.

R2

Ej, domnule Kenéz,
hát mégis, hogy gondolják?
Nem hagyjuk magukat érvényesülni?
Az életükre törünk?
Nincs talán autója?
Nincs talán falusi háza?
Nincs állása?
Nincs fizetése?
Nem kapott meg minden díjat
a román államtól?
És a barátai is?
Soroljam a neveket is?
Higgye el, kapásból felsorolom!
Nincs talán Sütő elvtársnak nyaralója?
Ott fönn, a maguk Hargitáján!
S nincs talán Molnos elvtársnak
és Király elvtársnak is háza Kidén?
Vagy Árkossy elvtársnak sincs Mikházán?
És nincs-e talán nekik is autójuk?
Vagy a feleségeik netalán munkanélküliek?
A maga felesége nem szövi már évek óta
és értékesíti engedély nélkül
azokat a kalotaszegi szöttéseket?
Nem így van, Kenéz elvtárs?
Vagy nem mondok igazat?
Az életükre törünk?
Nem hagyjuk magukat érvényesülni?
Ej, ej, Kenéz elvtárs!

R3

Păi, frate, măi, omule,
no nem azért, mert ittam egy kicsit,
de hát nem férünk meg jól itt egymás mellett,
ebben a köpködőben?
Látom, megitta már maga is a magáét!
Futu-le-muma-n cur,
összevissza pofáznak mindent,
csupa hazugság az egész,
azt hiszi, hogy én nem látom,
hiszen látja mindenki,
futu-le muma-n cur
hát nem, domnule? nem így gondolja?
aki azt mondja, hogy én rosszat
akarnék magának, az hazudik,
egyszerűen hazudik, domnule,
hozok még egy felest,
ha meg nem bántanám vele,
megiszik velem még egy felest, ugye,
most már mindegy úgyis,
majd csak hazatalálok valahogy,
na és ha elittam a húspénzt, hát elittam,
különben sem volt hús sehol,
majd esznek puliszkát,
fel lehet nőni azon is,
én is azon nőttem fel,
futu-le muma-n cur,
hogy ilyen jó, meg hogy olyan jó,
csak ezt ne hallanám mindenhol, egyfolytában,
ahogy a vasgárdista nagyapám mondta:

futu-le muma-n cur...

R4

Hát nem szép, domnule,
meg kell hogy mondjam,
nem szép magától,
hát nem akarja szaporítani
a magyarok számát?
Mi, hogy már van két gyereke?
Na és? Elég az? Elég az a hazának?
S ráadásul román orvos végezze el a munkát?
Ő kerüljön börtönbe, mi?
Jó, jó, csak vicceltem!
No, akkor feküdjön csak fel a kedves kis felesége
ide a konyhaasztalra,
a hímzett terítőt, igen, vegyük le előbb, persze,
itt van ez a gumilepedő,
a műszereket elhozta, úgy-e, ahogy mondtam,
nem észlelt semmi gyanúsat,
nem követték az utcán, hogy látta?
Magyar orvos persze nem vállalta, mi?
Ja, hogy már többet is csinált,
és most már nem meri...!/?
Auleu!
S szabad kérdezniem,
miért nem használ a kedves férje óvszert?
Ahhoz csak-csak hozzá lehet jutni!
Hogy nem meri kikérni a patikában?
Vagy talán szégyelli!/?
Ej, ej, maga egy ragyogó nő!
Hát miért kellett magának
egy ilyen pasashoz hozzámenni?
No de félre a viccel! És akkor kérem ide azt a fogót!
Aztán ne is lássuk egymást többé!
Mert én aztán az atyaúristen előtt is tagadni fogom,
hogy valaha is jártam a maguk lakásában!
Nyugodjon meg! Csináltam én már a, no,
nem is merem megmondani kiknek is!
Becsületes, jó magyar családok.
Úgy látszik, kedvelnek engem a magyarok.
No hiszen, ha én vagyok a megmentőjük!
Ja, pardon, a borítékot!
Leszámolva, igen.
És maga most elmegy sétálni!
A táskát pedig a műszerekkel percre pontosan
ugyanabban az órában holnap ugyanoda vissza!
Csengetés két rövid, egy hosszú!

R5

Nos, taica,
hát én nem tudom, minek csinálják ezt
a tiéid, de ez így nincs rendben,
értsd meg, nincs rendben,
a múltkor is, igenis mutatták a tévében,
jönnek drukkolni,
javában megy a meccs, s akkor
a magyar szektorból egyszer csak
hirtelen felcsapódik egy zászló,
egy piros-fehér-zöld zászló,
s elkezdenek vele csápolni ide-oda,
piros-fehér-zöld, piros-fehér-zöld,
no, értem én, ştiu eu Ferencváros,
ştiu eu şii Újpest,

de hát azért az mégse járja,
aztán megjelenik egy olyan pancarda,
s ott van rajta, hogy Erdeli inapoi, valami ilyen,
s mutogatják, emelgetik,
az a hülye operatőr meg, persze,
tartja rajta a kamerát, mutatja,
hát már mondja meg, mi köze van
egy focimeccsnek Trianonhoz,
mert tudom én jól, azért mutogatták,
lehet, hogy ezt a meccset is
csak azért szervezték, azért fogadták el,
hogy idejöhessenek a pancardájukkal,
meg csápolni a zászlótokkal,
bocsánat, a zászlójukkal,
mert hát ugye, a te zászlód mégiscsak
a mi zászlónk kell legyen,
mégiscsak a mi kenyérünket eszed,
hát nem igaz, ott belül nem tudom, mit érzel,
de itt élsz velünk, a mi kenyérünket eszed,
egy kicsi belátás azért csak nem ártana,
azért azt mégse kéne, hogy a magyaroknak
drukkoljatok, bár látod, így is megvertük
őket, nem segített az se.
Mi, hogy ocsmány román
transzparenszeket is lehetett látni?
Én nem néztem a meccset.
Hogy bemondta a Kossuth Rádió?
Na látod, megint Budapesta,
megint Budapesta, mindig csak ezzel jöttök,
hogy Budapesta, Budapesta.

R6

Bai, bai, mindjárt nekem jössz,
na nézz oda, hogy vezet ez is,
biztos ungur vagy te is, osztán
azt hiszed, hogy még mindig
a tietek itt a világ, hát nem, taica,
a Trabant, az igen, az a tied,
ebből is látszik, ki vagy, mi vagy,
hagyd csak, tudom én jól, már
többször is hallottam, meg ott,
la secuui, tele is vannak az utak
Trabantokkal, csak úgy kapjátok
attól a Fozokostól, az, az, a ti miniszteretek,
igen, igen, mit nézel úgy rám,
ti kapjátok mind a Trabantokat,
mert ő csak nektek ír kiutalást,
csak írjátok a kérvényt,
s már ott is az autó a ház előtt,
nem várunk két évet, mint más,
nem várunk egy évet se, mi,
bai, bai, nincs ez így jól sehogy se,
osztán a sofőrvizsgán nyafogtok,
hogy én nem tudom jól román,
vezetni tudok, de nem tudok jól román,
a vizsga meglesz mégis, csudák csudája,
mert viszek jó forintok, aztán itt ni,
a lámpánál, bai, mindjárt nekem szaladsz,
nem piros-fehér-zöld, piros-sárga-zöld!
ennyit láthatnál még attól,
hogy erdélyi vagy, az, az, piros-sárga-zöld,
és még jó, mi, hogy nem piros-sárga-kék,
no hiszen, még csak az kéne,
meg is pukkadnál talán,
ej, taica, taica, nem tudom, mi lenne veletek,
ha egyszer ott kéne éljetez,
valahol a regátban...

Hát én otthon nem láttam
 egyetlen ungurt se, az már igaz,
 ott nálunk Moldovában nem volt egy se,
 itt meg teli van veletek az utca,
 jonápot, jonápot, csak ezt hallom mindenfele,
 igaz, egy mégis volt ott a gyárban, egy mérnök,
 akiről azt mondták, hogy nu-i de al nostru,
 no, de hát én azt gondoltam, hogy
 Magyarországról jött, onnan ni, din Ungaria,
 nem is értettem, hogy mit keres köztünk,
 mit akarhat, miért van ott,
 még azon is csodálkoztam,
 hogy olyan jól beszél románul,
 de hát nem akartam én beleütni az orrom
 olyasmibe, ami nem rám tartozik,
 vittem a talicska, hoztam a talicska,
 a mérnök elvtárs meg csak annyit mondott
 mindig, jól van, nenea Sandru, jól van,
 nem is mondott ő egyebet soha semmire,
 mindig csak azt mondta, mindenre,
 hogy e bine așa, e bine așa.

LEVEGŐT!

Levegőt, levegőt, levegőt,
 előbb tessék csak szépen fogat mosni,
 levegőt, levegőt, levegőt,
 előbb lássuk csak, jól fel vagy öltözve,
 levegőt, levegőt, levegőt,
 előbb edd meg szépen az uzsonnádat,
 levegőt, levegőt, levegőt,
 előbb végezd el szépen a házi feladatot,
 levegőt, levegőt, levegőt,
 előbb pucold ki szépen a cipődet,
 levegőt, levegőt, levegőt,
 csitt, egy hangot se, későre jár,
 levegőt, levegőt, levegőt,
 felébreszted a szomszédokat, aludj,
 levegőt, levegőt, levegőt,
 csend legyen, tőled még sokat várunk,
 levegőt, levegőt, levegőt,
 holnap, mára már elég volt,
 levegőt, levegőt, levegőt,
 előbb tanuld meg kívülről, szépen:
 nem kérek levegőt,
 nem kérek levegőt,
 nem kérek levegőt!

LEVÉL

Levél a tengerentúlról.
 Levél a tengerentúlról.
 Levél a tengerentúlról.
 Levél a tengerentúlról.

KÖZ-JÁTÉK

Szép város Kolozsvár brummtatta brummtatta
Majd ott lakunk a Habosnál brummtatta brummtatta
Jöjj hát, mér baboznál brummtatta brummtatta
Őrangyal gyere rám brummtatta brummtatta
Nincs sorsom, kevercsém brummtatta brummtatta
Légy a takaros enyecském brummtatta brummtatta
A szőke Habosnál brummtatta brummtatta
Kis lékünk vár brummtatta brummtatta
Az édes keménység brummtatta brummtatta
A havasokon kevélység brummtatta brummtatta
A bércek hegyén tulipiros kis buldózer vár brummtatta brummtatta
Szép város Kolozsvár brummtatta brummtatta
Majd ott lakunk a Habosnál brummtatta brummtatta
Hol minden piros-sárga-kékben jár brummtatta brummtatta
Az édes keménység brummtatta brummtatta
A havasokon kevélység brummtatta brummtatta
A bércek hegyén tulipiros kis buldózer vár brummtatta brummtatta
Szép város Kolozsvár brummtatta brummtatta
Majd ott lakunk a Habosnál brummtatta brummtatta
Hol minden piros-fehér-zöldben jár brummtatta brummtatta
Brummtatta brummtatta

LEVEGŐT!

Levegőt, levegőt, levegőt,
előbb tessék csak szépen fogat mosni,
levegőt, levegőt, levegőt,
előbb lássuk csak, jól fel vagy öltözve,
levegőt, levegőt, levegőt,
előbb edd meg szépen az uzsonnádat,
levegőt, levegőt, levegőt,
előbb végezd el szépen a házi feladatot,
levegőt, levegőt, levegőt,
előbb pucold ki szépen a cipődet,
levegőt, levegőt, levegőt,
csitt, egy hangot se, későre jár,
levegőt, levegőt, levegőt,
felébreszted a szomszédokat, aludj,
levegőt, levegőt, levegőt,
csend legyen, tőled még sokat várunk,
levegőt, levegőt, levegőt,
holnap, mára már elég volt,
levegőt, levegőt, levegőt,
előbb tanuld meg kívülről, szépen:
nem kérek levegőt,
nem kérek levegőt,
nem kérek levegőt!

VENDÉGSZÖVEGEK

M1

Hát ezek itt mit gondolnak?
Mondtam is nálunk, tegnap a minisztériumban...
Igenis, szeretnénk ide egy nagy szobrot,
tudod, a Levente meg is csinálná,
az erdélyieknek nem kerülne semmibe,
hazafiságból csinálná,
hogyan is segítsen az erdélyieknek,
tudod, azok a habán kerámiák,

falun még látni itt-ott belőlük,
cserébe ha esetleg abból szereznétek
még néhányat, tudod, amelyet a múltkor vittem,
a néprajziba azt mondták, hogy
százból egyszer kerül elő ilyesmi,
szóval, mondom, a szobor nem kerülne
semmibe, meghívnátok két-három hónapra,
ellenne itt akármelyik faluban,
amelyik jól el van dugva,
s ott aztán szép nyugodtan megcsinálná,
egyedül csak arról kellene gondoskodni,
hogy legyen mindig bora meg pálinkája,
áldott jó gyerek a Levente,
nagyon szíven viseli az erdélyiek sorsát,
egy kicsit kötekedős, ami igaz, az igaz,
de hát csoda, nem engedik ott se,
nálunk se érvényesülni,
négy-öt helyre tervezett már otthon nekünk is,
szinte ingyér köztéri szobrokat,
de hát kell azoknak ilyesmi, azt hiszed,
kell ott azoknak?

M2

Te, mondd, és a Sütő él még?
Mert nálunk, a mi környékünkön
az a hír járja, hogy nagy veszélyben van.
Állítólag Ilia Mihálytól hallották,
és nem is lenne csoda, ugye, hiszen ő
mindenkiről pontosan tud mindent.
Azt nem tudom, hogy valóban ő mondta-e,
de nekem őt említették.
No jól van, szóval akkor él,
és fenn van a hargitai nyaralójában,
no, hála istennek, most láttam
múlt héten a darabját a nemzetiben,
hát egyszerűen fantasztikus,
nem akarok nagy szavakat használni,
de hát ez egyszerűen fantasztikus,
te, tudjátok ti egyáltalán, hogy
milyen nagy írótok van,
de figyelj, ugye nem akar áttelepedni,
nem, nem most, hanem majd amikor tizedik,
huszadik darabját játsszák,
telt házak előtt, mert azok bizony
telt házak előtt mennek,
szóval ugye nem akar áttelepedni,
nem tudsz róla te sem, hát jó,
akkor nagyon megnyugtattál,
de mikor hazafelé megyek,
azért még beugrom Ilia Miskához,
megkérdezem tőle is,
aztán majd ha találkozol „András bá”-val,
mondd meg neki, hogy forrón-forrón
üdvözlöm, az egész színházszerető
és Erdély-szerető környékbéliek nevében,
írja csak tovább azokat a
lelket gyönyörködtető darabokat,
így kell azt, szemet szemért,
fogat fogért, csak így tovább!

M3

Ne haragudj, kisapám, de talán
azért egy kicsit lehetnétek bátrabbak is!

Mi az, hogy csak úgy átneveznek egy iskolát?
Hát mondd meg, ártott, ártott
az a szegény Petőfi Sándor valamelyiküknek?
Legyilkolta talán az őseiket,
mint ők ott, a mieinket, Szárazajtán?
Egy kicsit jobban oda kéne tennetek
magatokat ezekhez a dolgokhoz,
mert ha nem, egyszer csak azt vesszük észre,
hogy nemcsak Petőfit tüntették el,
de eltüntettek titeket is, majd
jó Maiorescu meg Ungureanu lesz belőletek,
ha nem vigyáztok, ha olyan puliszkák
vagytok, mint ezek itt, én mondom,
hogy egy kicsit keményebben kellene
vegyétek ezeket a dolgokat,
jó, mi megtesszük, amit lehet,
de most már, hogy nálunk olyan keményre
fordultak a dolgok, hát most már
rajtatok lenne a sor,
most már nem elég, hogy ezt-azt mondotok
a pártgyűlésen, most már azért
ki kellene állni a placra,
mit ártott nekik az a szegény Petőfi Sándor,
hát most mondd meg,
de igazán.

M4

Csak így tovább, fiúk,
csendesen, türelmesen, jóakarattal,
teljesen igaza van Edgár bácsinak, nem
kell itt hóbörögni, csak semmi hóbörgés,
csak szép csendesen, szívósan,
mint a gyökerek, végezni, végezni
a lélektápláló munkát.
Rakni, rakni, apró téglákból a falat,
rakni és építeni, nem baj, ha leomlik,
nem baj, holnap felrakjuk újból,
ha az ember idejön, jó látni
a sok kis apró szöszmötölést a tájon,
mint sok kis szürke hangya,
mindenki végzi szorgalmasan a dolgát,
ezután is csak így mehet,
eddig se ment másként,
tudom, tudom, van, akinek az nem tetszik,
itt köztetek is, meg ott nálunk is,
de meg kell értetni velük,
hogy nincs más út, csak a szép csendes
összefogás, úgy, ahogy azt Tamás Gábor
is énekl, hogy a Dónáth úton
nyílnak már az orgonák.

M5

Hát, öcsém, ha elgondolom,
hogy tegnap még kinn voltam a balatoni telken,
most meg már itt ülök nálatok, s
iszom ezt a jó román vörösbort,
mi is a neve, Cotonari, no, nem mondom,
azért a mi egri bikavérünk sokkal jobb,
s esszük hozzá ezt a prima tokaszalonnát,
igaz, én otthon csak a mangalicáét eszem,
hát az ennél azért kicsivel jobbacská,
hagymát meg, tudod, milyet vágok hozzá,
hát milyet vágnék, makóit,

mindig csak makóit,
hogy hol is van Makó, hát hol lenne,
ott van valahol Magyarországon,
hát tán csak nem gondoltad,
hogy Romániában termelik azt a kitűnő
makói hagymát,
no, majd ha ájtjöttök, szólok is
az asszonyoknak, legyen megvéve előre
vagy öt kiló prima makói vöröshagyma,
aztán majd jó mangalicaszalonnát sütünk hozzá,
s isszuk a kitűnő egri bikavért,
hadd lássátok, milyen a hagyományos
magyar vendégszeretet, meg aztán ugye,
hát csak rokonok volnánk,
még ha én nem is vagyok egy
mittudoménmicsoda,
nincs nekem bajom a románokkal se, semmi,
ők elvannak itt, mi elvagyunk ott,
igaz, a szalonnájuk meg a hagymájuk,
meg kell mondjam neked,
az azért hogy maga után
némi kívánnivalót.

M6

Jaj, apám, hősök vagytok,
igazi hősök, bizisten, mondom,
ti tudjátok igazán, mi az, magyarnak
lenni, s meg is mutatjátok igazán,
mi az magyarnak lenni, én már csak
az erdélyiekben meg azokban a fasza
székelyekben bízom igazán,
nálunk csak úgy handabandáznak
összevissza, hogy így a Kádár, meg úgy
a Kádár, hogy így a demokratikus ellenzék,
meg úgy a demokratikus ellenzék,
eh, jönnének csak ide egy kicsit,
aztán ha, mint ahogy te is, kapnának
egy-két pofont minden utcasarkon,
amiért magyarul beszélnek,
mi, hogy te ezt nem mondtad,
hogy te nem kaptál, na jó, jó, öregfiú,
értelek én téged, ilyenek vagytok mind,
ezért is szeretlek titeket, nem akarsz
mártírnak látszani, meg szégyelled
is azt a pofont, ugyan, csak sohse szégyelld,
mondd csak ki bátran, az egész világ előtt,
engem agyba-főbe vertek a magyarságomért,
a lovas szobor mellett, a főtéren, a saját városomban,
tudja csak meg az a senkiházi Kádár,
tudják csak meg ott a Szabad Európában is,
mi, hogy beszéltek rólad a múlt héten,
te, hát ez fantasztikus, a mindenit neki,
s ezt te csak így mondod, he, a mindenit,
aha, akkor hát azért vertek meg a főtéren,
most már értem, szóval ezért akartad letagadni,
mi, na azt aztán most már
ne mondd nekem még egyszer,
hogy nem vertek meg, hiszen, várj csak,
hát persze, jól látni rajtad még most is!

M7

No, végre, hogy itt vagyunk,
szevasztok, szóval akkor meglehetnénk

nálatok egy-két éjszakára?
Ne félj, nem csinálunk mi semmi rumlit,
napközben nem is leszünk itthon,
nem, egy percet sem, reggel elmegyünk,
sötétedés után meg hazajövünk,
csak semmi gáz, nincs nálunk se zászló,
se Nagy-Magyarország térkép,
na jó, van az az öt kiló piros paprika,
meg azok a rikító nejlonterítők,
tudod, amit úgy szeretnek itt a környékbeli
falvakban, akkor van itt még
vagy húsz darab antibébi-tabletta,
nem adjuk drágán, nem érdekel?
most mondjátok, mire visszakerülünk,
már nem lesz belőle egy se,
na, és van még öt karikagyűrű,
azokat, he-he, itt vettük valami cigányoktól,
az egyik román faluban, jól behúztuk őket,
hát aztán, nem számít az, na jó, lehet, lehet,
hogyan nem huszonnégy karátos,
de hát nézi azt a pap? nem nézi,
na ugye, volt még öt darab fehér kenyérünk is,
de hát azt rögtön eladtuk a főtéren,
ahogy kiszálltunk a kocsiból,
no, egyet azért megtartottunk, nektek,
itt is van ni, tessék, egyétek csak,
tessék, igazi jó magyar kenyér...

LEVEGŐT!

Levegőt, levegőt, levegőt,
előbb tessék csak szépen fogat mosni,
levegőt, levegőt, levegőt,
előbb lássuk csak, jól fel vagy öltözve,
levegőt, levegőt, levegőt,
előbb edd meg szépen az uzsonnádat,
levegőt, levegőt, levegőt,
előbb végezd el szépen a házi feladatot,
levegőt, levegőt, levegőt,
előbb pucold ki szépen a cipődet,
levegőt, levegőt, levegőt,
csitt, egy hangot se, későre jár,
levegőt, levegőt, levegőt,
felébredsz a szomszédokat, aludj,
levegőt, levegőt, levegőt,
csend legyen, tőled még sokat várunk,
levegőt, levegőt, levegőt,
holnap, mára már elég volt,
levegőt, levegőt, levegőt,
előbb tanuld meg kívülről, szépen:
nem kérek levegőt,
nem kérek levegőt,
nem kérek levegőt!

LEVÉL

Levél a tengerentúlról.
Levél a tengerentúlról.
Levél a tengerentúlról.
Levél a tengerentúlról.

A TÁVOZÓK KÖNYVÉBŐL

1.

A vitézi évek voltak
legszebb évei
a vitézeknek

amikor a Hárompüspök tértől
át a tajgán át a dzsungelen
egész a Sora élelmiszerboltig

villogott a mindenség
kifent mondanivalója

Ödi
a megbolondult szobafestő
(bocsássa meg hogy így nevezem)
Ökörségek címen adta elő
a számlélétrások tudományát

és egyesek már századszor
mondták ki magukban
jó akkor még ma bemegyek
utoljára

a következő reggelen pedig
kimondták százegyedszer

és a tajgák és dzsungelek
vértelenek voltak és az út
a Hárompüspök tértől a Sora áruházig
az is vértelen volt

csak az íróasztalok
és azon a fehér papír
csak azok voltak
kivérezve

mert a kicsik beszabadultak
s azon nyírbálták-alakították
kissé ügyetlenül
a körmeiket

hát nem csoda ha véres
lett a papír
hát nem csoda ha véres
lett az íróasztal

ahol a nagyok oly ügyesen
kanyarították a körömvágót
hogy csak néha szisszentek
bele a fájdalomba

s ez ugyanaz a fájdalom volt
amit reggelente éreztek szorongva
a zsúfolt autóbuszokon

és amit a megbolondult szobafestő
(bocsássa meg nekem hogy így nevezem)
érezett miközben mondta-mondta
az Ökörségeket

és amit a vitézek éreztek
át a tajgán át a dzsungelen
át a Hárompüspök tértől
a Sora áruházig

nap mint nap
vértanúként a szürke vértelen
és piszkos flaszteren.

2.

Jó, akkor ötkor! – mondta Á.
Biztos jó az időpont? – kérdezte B.

Merthogy még nincs sötét! – tette hozzá.
Éppen azért! – mondta a másik óvatosan.

Sötétben ki jár? Hát nem igaz?
Jobb akkor még világosban!

Igazad van! – mondta B.
S ne legyen rajtad semmi feltűnő!

Szürke ruha, szürke cipő, szürke kalap!
Ha-ha! Na de mind a ketten?

Legyen nálad egy szatyor, krumplival!
S nálad? Szatyor vöröshagymával?

A Vágóhid tér megfelel?
Nem lehetne valami szelídebb környék?

Béke utcai bölcsőde?
Igen, ilyesmire gondoltam.

EI lehet vegyülni a szelíd kisdedek között!
Hát, jobb társaság, mint a mészárosok!

Akkor hát elismételjük:

délután öt óra
Béke utcai bölcsőde
szürke ruha szürke cipő szürke kalap
szatyor krumplival vöröshagymával.

Az Erdély története ott lesz
csak úgy bedobva a krumpli közt
újságpapírba csomagolva.

Rendben, mondta Á, a 25-ös számú
lakás lakója B-nek,
a 26-os számú lakás lakójának.

3.

Szöknek,
már a papok is elszöknek
a néptől!

szólott fölemelt ujjal
a birodalom
nagy költője.

A délutáni nagygyűlésen aztán
megintettek mindenkit
aki nem kívánta betartani
a konyhai falvédőkre hímzett

parancsolatokat.

Felejtsd el az előtted járókat!
Tartsd szemmel a körülötted élőket!
Közösítsd ki a jövő szálláskeresőit!

Az emberek sanda pislogással
vették tudomásul a paragrafusokat
mint a vetési varjak a bátor madárijesztőt.

És nem a költő jelenléte volt nemkívánatos
hanem a paragrafusoké.

És nem a papok hiánya tűnt föl
hanem a búzaszemeké.

A birodalombéliek vallották és hitték:
elmúlt már az az idő

amikor a kisdedeket föl kell áldozni.

Csak azt nem tudták hogy ez
másként
miképp lehetséges.

S erre nem volt válasz.
A papok szöktek.
A költők szónokoltak.

Vagy éppen
fordítva.

4.

Dobozt kért itt is
dobozt kért ott is

minden héten megtett
egy-egy dobozbegyűjtő körutat
megvolt a pontos útvonala

általában
a rádió-televízió szaküzletnél kezdte
mégiscsak az volt a legjobb doboz

egy-egy ilyen dobozért
eleinte csak rinyálta magát
de később ahogy mondani szokás
ölni tudott volna
a dobozos helyekről pontos
kimutatást vezetett

áru érkezésének időpontja
főnök neve nemzetisége
hol ki olvassa az irodalmi hetilapot

ahogy telt az idő
egyre több és több doboz volt a háznál
de egyre több és több dobozra volt
szükség

és egyre ádázabb volt a harc
mert egyre több és több dobozos
embert látott az utcán

és érezni lehetett hogy
minden boltban egyre jobban utálják
a dobozosokat

a dobozosok tudják mit akarnak
a dobozosaknak persze könnyű
a dobozosok nem gondolják
hogyan azért mindennek van határa

lassan-lassan már tüntetésszámba ment
egy dobozosnak végigmenni
dobozzaival az utcán

a dobozost ott várta a történelem
minden utcasarkon
szervusz dobozos mondta
igazad van

s miközben kacsintott egyet
igyekezett kiütni
a dobozokat a kezéből.

5.

A földszinten Napék laktak
a kertészkedők akiktől ilyen-olyan
szerszámot gyakran kértek

fennebb Feliciór és családja
Feliciór az ő buksi fejével
és családja a Feliciór buksi fejével

aztán Valasiuék a népmeséből
volt egyszer egy idős ember
s volt neki egy fiatal felesége

majd Turutió néni és Turutió bácsi
magyar világbeli könyvekkel
és román világbeli ügyvédi diplomával

mellettük a taxisofőr Piripanék
(„Vai domnule K. bine faceți
câ plecați din țara asta!”)

fönnebb Maraton Amuskáék
akinek a férje rendszeresen lopta
mindenkinek a húst a vágóhídról

és a jó modorú nagyfőnök
szelíd nagykutya
nagypozícióban

hát ezek között az emberek közt
lakva üvöltött egyszer félrészegen

a teraszon át kihajolva:

Jos cu Ceauşescu!
Jos cu Ceauşescu!
Jos cu Ceauşescu!

Nem nagy dicsőség.

De az már igen hogy a házból
nem szaladt senki
se az első se a második
se a harmadik emeletről
nem szaladt senki senkit
feljelenteni.

6.

Az útlevélosztály
mázolt-kék vaskeretes
üvegajtájával
egy szabad világ volt

a sorban

reggel öt fél hat körül
kezdtek gyülekezni
egyik amerikaiért másik ausztráliáért
a harmadik svédországért
vagy magyarországért állt sorba
csak így kisbetűsen mondva
hiszen ezt éreztetni is csak így
kisbetűsen lehetett

csak kisamerikaiért kisausztráliáért
kissvédországért kismagyarországért
lehetett sorban állni
Nagy-Onániában

nem jelent az nekem semmit
de hát most már mit csináljak
hát meghalt szegény nagynéném
és óriási vagyont hagyott rám
és én akkor most már mit csináljak

hát talán csak nem akarják
hogy én legyek ebben az országban
az egyetlen kapitalista

hajnali öt fél hat között
nagyon jó volt élni ebben az országban
telve reménnyel bizodalommal

de persze azért jó volt igyekezni
hogymár még korábbról jó legyen

és nem akadályozta meg senki
hogyakár már fél ötkor
odaállj a bezárt
ajtó elé

aztán mire a gyerekek
ebédidőre hazajöttek az iskolából
már otthon is voltál
de akkorra már nem volt
olyan jó élni abban az országban
és akkor hol volt még az este
és hol a másnap hajnali fél öt
amikor megint boldog és szabad lehettél
abban az országban

szóval mindent mindent meg lehetett kapni
az útlevélosztályon
reményt boldogságot és szabadságot

és akkor még az esetleges kisamerikáról
kisausztráliáról kissvédországról
kismagyarországról
nem is beszéltem.

7.

Bundájukat ledobták
darabonként megfogták
szemügyre vettek
minden tárgyat

elegánsak voltak
és jó modorúak
egy szava nem lehet senkinek

jóféle itóka volt az asztalon
ittak és pecsételtek
ittak és pecsételtek

ez mehet ez mehet ez mehet
ez nem

ez mehet ez mehet ez mehet
ez nem

közben kisült a sóspogácsa
kisült az édestúrós
szóval minden ami sültetett

ez mehet ez mehet ez mehet
ez nem

ez mehet ez mehet ez mehet
ez nem

a ház asszonya ki-be járt
a konyha és a terített asztal között
a ház ura nézte a trófeákat
és a viharlámpás éjjelekre gondolt

amikor majd a jól nevelt
s elegáns hivatalnokok nélkül maradnak
úgy maradnak ott mint akiket
kitettek az Északi-sarkon
és számba veszik az élet alján
a maradékot.

8.

Az előszoba fényképe:
hatvan színes cseréptányér a falon,
alatta kalotaszegi szuszék,
az átjáró boltíve.

A nagyszoba fényképe:
falat borító könyvespolc,
redőzött fehér ablakfüggöny,
szegélyén pici csengettyűsor.

A kishálószoba fényképe:
mélybarna bútorok, szekrénysor,
szövöszék színes pamutokkal,
kék szőnyegen a duplaágy.

A lányszoba fényképe:
jobbra, balra tanulóasztal,
jobbra, balra ágy,
óriásdiófa vágja ketté.

A konyha fényképe:
kék falon rőtpiros őszi ág a mélykék falon,
almazöld üveges konyhabútor,
villogó szelíd kések a homályban.

Ez van, mondta a fényképész,
majd kilépett az ajtón, s még
villantott egyet kívülről is.

Joseph K. lakása –
olvasható az ajtófeliraton,

a kukucskálólýuk alatt.

9.

A szerepeket úgy osztották fel
hogy mindenki számára legyen benne
valami kétértelműség.

S maga a közönség se lehessen
bizonyos abban hogy csupán nézője
vagy részvevője is a cselekedeteknek.

Az intéző intéző volt ugyan
de hát alkalomadtán bárkiből
lehetett intéző.

A hóhér hóhér volt ugyan
de nem tudhatta egy megbízhatóbb
mikor csapja le épp az ő fejét.

A sáncmunkások ugyan kubikoltak
de tudták hogy bárkiből lehet intéző

s hogy a hóhérok egymás
fejére játszanak.

A népség ódöngött az utcán
hirdetményeket olvasott
s várta az üstökös megjelenését.

S mindenki figyelte magát
azon a másikon

aki ódöng az utcán
hirdetményeket olvas
és várja az üstökös megjelenését.

A poros pincék mélyén
egykedvű csillagászok figyelték
a baljós égboltozati térképeket.

10.

Nem voltunk hóhérok
de a hóhér házában laktunk

nem voltunk áldozatok
de az áldozatokkal
egy asztalnál ültünk

nem voltunk ellenállók
de az ellenállók szakítópróbáit
gyakoroltuk naponta.

S lelkünkben mégis a mézek méze:
az élet méze s a napok méze.
És csak ezzel együtt hiteles minden.

Ám ha csak ezzel együtt
hát akkor kik is voltunk mi
ott és akkor valójában?

LEVÉL

Levél a tengerentúlról.
Levél a tengerentúlról.
Levél a tengerentúlról.
Levél a tengerentúlról.

LEVEGŐT!

Levegőt, levegőt, levegőt,
előbb tessék csak szépen fogat mosni,
levegőt, levegőt, levegőt,
előbb lássuk csak, jól fel vagy öltözve,
levegőt, levegőt, levegőt,
előbb edd meg szépen az uzsonnádat,
levegőt, levegőt, levegőt,
előbb végezd el szépen a házi feladatot,
levegőt, levegőt, levegőt,
előbb pucold ki szépen a cipődet,
levegőt, levegőt, levegőt,
csitt, egy hangot se, későre jár,
levegőt, levegőt, levegőt,
felébreszted a szomszédokat, aludj,
levegőt, levegőt, levegőt,
csend legyen, tőled még sokat várunk,
levegőt, levegőt, levegőt,
holnap, mára már elég volt,
levegőt, levegőt, levegőt,
előbb tanuld meg kívülről, szépen:
nem kérek levegőt,
nem kérek levegőt,
nem kérek levegőt!

ÉS MÉGIS MÉGIS

És mégis mégis
ott fenn a domboldalban
és mégis mégis
a Gyöngyvirág utcában
és mégis mégis
a padlásszobában
és mégis mégis
lányaink iskolatáskájával

és mégis mégis
amikor épp a cipődet kipucolom
és mégis mégis
amikor a cipőmet épp kipucolod
és mégis mégis
az a rozsdás repülőhíd
és mégis mégis
a szerelmes fakanál-bábuk
és mégis mégis
az Ökörségek tudománya
és mégis mégis
az a piszkos flaszter
és mégis mégis
szóval hogy mindez együtt
mégis mégis.

NÉVTÁBLA ÉS SIRATÓFAL

És Csiki Laci (halott), és Király, és Mózes Attila, és Kányádi (Magyarországon él), és a Wagner-házaspár (Magyarországon él), és Csortán Marci, és Franz Hodjak (Németországban él), és Bágyoni Pista (Magyarországon él), és Kántor Lajos, és a Balogh-házaspár (Németországban él), és Turanicz-Toty, és Ali bácsi (halott), és Feleki István és Feleki Karcsi, Cseke Péter és Cs. Gyimesi Éva (halott), és Györfi Kálmán, és Biermann Éva (Izraelben él), és Aradi Jocó (Mexikóban él), és Jakab Antek (halott) és Csöpi, és a Jobbágy-házaspár (Ausztráliában él), és Szilágyi Pista, és Finta Edit (Magyarországon él), és Bardócz (Magyarországon él), és Kádár Tibi (Magyarországon él) és Ildikó (halott), és Sorobetea (Svédországban él), és Márton Anikóék, és Bálint Lajosék, Ila és Árkossy mester (Magyarországon élnek), és Györi Laci, és Demeter Zsuzsi (Franciaországban él), Györkös Mányi Albert (halott), és Deák-Fogarasi (Magyarországon él), Márkos Berciék és Vásárhelyi Géza (halott), Köntös-Szabó Zoli (Magyarországon él), Kőrösi tiszteletesék és Ferencz Rózsa, Kocsis Pista (Magyarországon él) és felesége (halott), és Nagy Zsi (Magyarországon él), és Zágonyi Attila (halott), és Kopacz Mari (Magyarországon él), és Wanek Feri, és Tökés Anikó és Tökés Feri (halott) ... és sok-sok névtelen

ZÁRÓVERS

És ott volt körötte minden égitest
és ott ült előtte
minden szenvedő ember.

Megállt a színpadtér közepén
s azt kérdezte:
Szabadnak lenni, mondd, mit jelent?

Ott ült
a tudományos szocializmus professzora
a Horea útról,
a fotós, aki szöveget s kötelet fényképezett,
a népszámlálási biztos, aki a bábuk
adatait számba vette,
a csősz, aki piros ikerablakos házról álmodott,
a jól öltözött pecsételő
és Baloghék és Turutiúék és ott
az egykor elmenekült írók és papok
és Joseph K. és a többiek,
élők és holtak
mind mind ott ültek,

kijött a színpadtér elejére,
és kérdezte minden és mindenki helyett
KÉRDEZI
az emberek helyett,
a csillagok és a fűszálak helyett,
kérdézi minden és mindenki helyett:

Szabadnak lenni, mondd,
mit jelent?

UTÓHANG

Szép város Kolozsvár brummtatta brummtatta
nem kérek levegőt brummtatta brummtatta
jaj apám de hős vagy brummtatta brummtatta
ejnye hát domnule brummtatta brummtatta
vitézi évek lám brummtatta brummtatta
hai sa dam mina cu brummtatta brummtatta
éltünk és nem éltünk brummtatta brummtatta
szögek és kötelek brummtatta brummtatta
te voltál Joseph K. brummtatta brummtatta
nem voltál Joseph K. brummtatta brummtatta
kisjóska az voltál brummtatta brummtatta
kisjóska kisjonek brummtatta brummtatta
elmész és itt maradsz brummtatta brummtatta
elmész és ott maradsz brummtatta brummtatta
nem mész és nem maradsz brummtatta brummtatta
kisjonek kisjóska brummtatta brummtatta
szögeken lógatott szabadság angyala
és mégis és mégis brummtatta brummtatta
és mégis és mégis brummtatta brummtatta
brummtatta
brummtatta

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Kenéz Ferenc

Látó Szépirodalmi Folyóirat